

ta. Na pobudo nekoliko občinskih svetnikov, ki so člani te vojske, je bil na seji občinskega sveta 25. sept. 1934 soglasno sprejet sklep za pobijanje kletve. Občinski svet (36 članov) jednoglasno zahteva, da se morajo porabiti vsa sredstva, da se prepreči preklinjanje, zlasti še bogokletje. Občinska uprava je na javnih mestih: uradih, oglasnih deskah in občinskih zgradbah dala obesiti tablice z napisi: »Kleti je najstrožje zabranjeno«, »Kletev je naša narodna sramota!«, »Samo surovež preklinja.«

To je lep zgled, ki naj bi ga druge občine posnemale. Ako ne bomo začeli z vso energijo boj zoper ostudno in surovo preklinjanje, bo med ljudstvom rastla ta grešna razvada in z njo narodna sramota. Treba je samo po ulicah in cestah poslušati negodne fantine, ali celo pravcate mlekozobneže, da spoznamo, kakšne kroge je že zavzela kletev in skrunitev božjega imena. Opozarjamo tudi prosvetne, osobito mladinske organizacije, da se pridružijo križarski vojni zoper preklinjanje!

*

Vurberg. Katoliško prosvetno društvo na Vurbergu je imelo svoj 28. letni občni zbor. Spregovoril je predsednik društva o pomenu katoliške prosvete, ki jo skuša evropsko svobodomiselnost omajati, in kako novodoba civilizacija prinaša plitvenje duš. Nato je podal svoje poročilo in z veseljem povdaril, da se je članstvo društva v pretečenem letu dvignilo ter izrazil željo, da bi se rast članstva vzdigovala naprej. Za njim so podali prav točna poročila ostali funkcionarji in sledila je volitev novega odbora, ki se je v mestih tajnika, blagajnika, podpredsednika in pri nekaterih odbornikih spremenil. Drugo je ostalo pri starem. Tako smo zopet začeli novo leto društvene življenja in prosvetnega delovanja, leto novega upanja na boljše prosvetni razmah. Pozivlja se že sedaj mladina, da bi pridno segla v zimski dobi po lepih knjigah v društveni knjižnici, saj se je zopet pomnožila za nekaj imenitnih romanov. Tekmujte, katerih čitateljev bo imela več naša društvena knjižnica.

in kdo bo več knjig prečital, fantje ali dekleta! Takšna tekma je za mladino kaj vredna! Naznanja se tudi, da si je društvo lansko leto ustanovilo svoj društveni praznik, ki se obhaja na praznik Kristusa Kralja na zadnjo nedeljo oktobra. Člani in prijatelji društva se torej pozivljajo k praznovanju tega društvenega praznika že danes. Praznovanje bo obsegalo cerkveno in izven-cerkveno proslavo. Ne pozabite torej!

Ljutomer. Odbor Ljudske čitalnice sporoča, da se bo predstava »Mlinarjeva Janeza«, ki bi se morala vršiti preteklo nedeljo, pa se radi splošne žalosti v državi ni vršila, gotovo vršila v nedeljo dne 28. t. m., popoldne ob pol štirih v Katoliškem domu. Za takrat vsi povabljeni!

Smiklavž pri Slovenjgradcu. Dne 27. sept. se je tukaj prigodila velika nesreča. Istega dne je s konji vozil v tuk. župnišču kot hlapec zaposleni Franc Vošner od župnišča po dolgem klanecu na spodaj v ravnini ležeče polje

Francoski zunanji minister Barthou.

po poljske pridelke. Pri tem je prišel pod voz in je dobil take hude poškodbe na glavi, da je istim po osemindnevem zelo hudem bolehanju podlegel. Pokojnik je bil zelo priden posej, skozi 11 let je zvesto služil g. župniku. Bil je jako veren, ker je pogostokrat prejemal sv. zakramente. Rad je mnogo čital in se zelo zanimal za dogodke v javnosti. Bil je obilni udeležbi ljudstva na rožnovensko nedeljo pokopan. Naj počiva v miru! Iskrena zahvala dobrim faranom, ki so pokojnika v njegovi hudi boleznini pogostokrat obiskali, so za njega molili, za obilno udeležbo pri pogrebu, za darovane številne vence in cerkvenimi pevcem za gniljivi žalostinki na domu in ob grobu. — Dne 7. t. m. se je tukaj poročil g. Leopold Vengust, strojevodja državne železnice v Velenju, z gđc. Treziko Lunka, prodajalko pri tukajšnjemu trgovcu g. Deberšek. Bilo prav srečno!

Sv. Jurij v Slov. goricah. Potihnilo je veselo petje po naših hribih, umolknilo bodo klopotci, trgatev po naših goricah je minila. Vinogradnik je spravil žlahtni sok v shrambo. Sv. Mihael letos ni našel mnogo grozdja več v vinogradih. Priderek je bil pod srednjo mero, kjer pa je bila še toča, pa naravnost malenkosten. Kakovost vina pa bo izvrstna, saj so imeli mošči 20 do 22 let še več stopenj sladkorja. Ume, peronospora in plesen niso letos posebno nastopale, pač pa je in tam klestila toča. Dež koncem avgusta je povzročil gnilobo, razni mrčes, ki je pil že sladko grozdje: vse to je povzročilo, da so vinogradniki zvečine predčasno potrgali grozdje, sicer bi bil pridelek še manjši. Sadja je še bilo po boljših legah precej, a kaj, prej ni bilo izvoznice, sedaj pa ni kupcev.

Sv. Urban nad Mariborom. Lepo je tu gori posebno v jesenskem času, ko zavživamo jasna razgleda po Slovenskih goricah tja gori proti Gradcu in tja doli do Prekmurja. Imamo pa tu gori tudi krasno prenovljeno cerkev in okoli nje lepo urejeno pokopališče. Zato ni čuda, da nas dan za dnem obiskujejo izletniki iz Maribora in tudi drugih krajev. Pa tudi marsikateri naših rajnih so si to lepo višino izbrali za svoj zadnji počitek do veselega vstajenja sodnega dne. Pred leti smo tukaj priredili zadnji dom blagi materi in vzorni že-

Orhidej je na tisoče in tisoče vrst. Med izredne posebnosti prištevajo cvetje, ki sliči malim ptičjem in metuljem z razprostrtimi peruti.

O južnoameriškem nabiralcu orhidej pripovedujejo: Nastopilo je deževje. Približal se je čas, ko bi naj odpotoval, a še ni našel dragocene in redkega orhidejnega cveta. Indijanec mu je prinesel zbirko takih 100 komadov. Med temi je bila tudi orhideja, kakoršne še ni bil videl. Vzel jo je v roko, da bi jo natančneje ogledal radi izredne lepote. V mračni svetlobi ki je prodirala skozi goščo ovijalk, so se svetlikale barve cveta, kakor bi bile žive. Imel je pred seboj najlepšo orhidejo, kar jih je kedaj videl. Naenkrat se je pričelo na listju cveta nekaj gibati. Nabiralec je vrgel čudno gibajočo se stvar proč in skočil na stran. Kar je obdržal v roki, sploh ni bila orhideja, ampak ena najbolj strupenih kač.

Najbolj čudovita lastnost orhideje je ta, da zna natančno prevzeti obliko drugih rastlin ter živali. To spreminjanje cveta ni ničesar drugega nego naravna samoobramba.

Vsaka džungla po Mehiki, Panami, Ekvadorju, Braziliji, Orinoku in Madagaskarju je že zahtevala smrtno žrtve iz vrst strastnih nabiralcev orhidej. Iskalci tega tolikanj redkega cveta imenujejo z največjim spoštovanjem imena pionirjev, onih mož, ki so se odrekli po cela leta civili-

zaciji, gledali neprestanim nevarnostim v oči, da bi odkrili nove, še nepoznane vrste orhidej. Iskanje orhidej je vedno združeno z naravnimi nevarnostmi kakor: sovražni domačini, mrzlca, divje zveri, strupene žuželke ter kače. Orhideje rastejo in cvetijo največkrat na vrhu visokih dreves. Kolikokrat nastane za iskalca vprašanje: Ali naj spleza na drevo v pragozdu, kjer je sigurno gnezdišče kač? Ako se ne more polastiti cveta s pomočjo lasa, mora drevo podreti z orhidejami in kačami vred, kakor je to storila kraljica iz Sabe.

Anglež Hamlin je iskal orhideje po otoku Madagaskarju. Zadel je pri tem poslu na posebno težkočo. V pokrajini Moyambassa na omenjenem otoku je vztrajal ondotni kralj na tem, da se mora zvezati Anglež, če hoče ostati tamkaj, s kraljevo rodbino. Hamlin je prevzel čast poglavarja in se je podvrgel obredu, ki je predpisan za sklep krvnega sorodstva s kraljem. Kralj je poslal na lov za orhidejami svojega svaka, zapretil pa je Angležu, ako se bo svaku kaj pripetilo, bo nosil on odgovornost. Istočasno je opozoril kralj krvnega brata na jaguarje, ki prežijo po džunglah in so na Madagaskarju posebno krvoločni. Svarilo ni bilo zastoj. Jaguar je mežikal s kraljevim svakom ter si ga je privoščil s kožo in z lasmi vred. Kralj je zvedel o smrtni

no 125 km na uro in je prevozil celotno razdaljo v 13 urah.

— —

Vremenska poročila pošilja dnevno 75 pokrajin in 1000 ladij. Na podlagi teh obvestil izdelujejo strokovnjaki vremenske karte.

— —

Najbolj svetla zvezda na nebesnem oboku nosi ime po njenem odkritelju Doradus. Njena luč je 300tisočkrat močnejša nego je luč našega solnca. Če bi bila zvezda Doradus namesto solnca, bi se dvignila vročina na zemlji na 7000 stopinj C in bi se zemlja razkrojila v kratkem času v žareči oblak.

— —

ni kamniškega cerkvenega ključarja Matičiča iz Šobra, koncem letošnjega septembra pa smo tik nje položili njeno hčerko Antonijo. Bila je žena posestnika Šori Janeza v Rošpahu ali nekdanjem Murgrabnu. Kakor je bila nekdanj vzor dobrega otroka in že od mladih let vnet Marijina družbenka, tako je bila tudi v zakonu vseskozi pridna gospodinja in dobra žena ter nad vse skrbna mati svoje velike družine. Posebno jo je dičila izredna vdanost v voljo božjo in pa občudovanja vredna potrpežljivost prave tretjerredniške hčerke svetega Frančiška. V svojem 42. letu je izdahnula in žalujočemu možu v oskrbo zapustila še štiri nedoletne otroke. Ker smo jo poznali in spoštovali, smo jo v velikem številu spremili na zadnji poti in se je bomo še pogosto spominjali v svojih molitvah.

Radinski vrh. (Grozovit umor.) V Radinskem vrhu, pošta Slatina-Radinci, je stanovala že več let sama na svojem posestvu Marija Nedog. Njen mož stanuje nekje v Avstriji. Ker si je ta ženska v zadnjem času prihranila nekaj denarja, jo je najbrž radi tega zadela tako strašna smrt. Sosedje je že od 3. t. m. niso nikjer videli; ker pa je ta ženska bolj za sebe živela in samotarila, se sosedje niso za to zmenili. Še dne 4. t. m. je ni bilo nikjer. Dne 5. t. m. pa je šla sosedja tja; vrata je našla odprta, ena svinja je hodila zunaj. Na klice se ni oglašil nikdo. V zili slutnji je šla po moža. Ko je ta opazil v hiši pred pragom mlako krvi, je šel po drugega sosedja. Stopila sta v hišo, videla mlako krvi in vse razmetano. Ko sta potem še opazila krvave madeže pred vhodom tja do studenca, je eden šel po orožnike. Ko je orožnik prišel, je takoj ugotovil, da se je tu nekaj zgodilo, ker je bil studenec ves okrvavljen. Neki mož se je proti nagradi spustil notri; kar je privlekel na dan, je vse navzoče navdalo z grozo. Videli so dotično žensko mrtvo, nago in z razbito glavo. Vsi ljudje so se zgrozili nad tem. Popoldne je prišla sodna komisija, preiskovalni sodnik g. dr. Milan Gorup, in si na licu mesta vse ogledala. Nato je zaukazala truplo prepeljati v mrtvašnico, kjer se je izvršilo raztelesenje. Dognalo se je to-le: Lobanjo je imela zdrobljeno na 15 komadov, najbrž učinek sekire, potem zabodljaj na podbradku in na spodnji

ustnici, najbrž delo noža, in zlomljeno levico, posledica padca v vodnjak. Smrt je nastopila takoj po prvem udarcu po glavi, ker so bili možgani močno poškodovani. Zločinec jo je po umoru vrgel v 18 m globok vodnjak. Da bi moglo našli kako sled za zločincem, so dne 8. t. m. izpraznili vodnjak, pa vse zaman. Pravega sledu se ni. Želja prebivalstva je, da se zločinec čimprej najde!

Štrigova. Dosedanja stara cesta, ki drži iz Štrigove v Ljutomer skozi Jalšovec, Gibino, Razkrižje, Veščico, Stročjovas, je okrog 17 km dolga, dočim bo nova cesta, ki bo držala od Banfja, Veščico, skozi Stročjovas v Ljutomer, le 8 km dolga. Graditi so jo začeli dne 16. majnika. Stara cesta se vije v velikem ovinku po dolini od Razkrižja pod dolgim hrbtom griča, odnosno vrha Banfja, dočim grade novo v serpentinah ter bo držala po drugi dolini pod Veščico, mimo Razkrižja proti Stročjovasi. Novi cesti lahko pripisujemo poseben namen, ker bo nas zvezala Medžimurce s Prlekij. Če so Slovenci količkaj ekspanzivni in z nami sporazumni, ter če je prleški dialekt vsaj malo nalezljiv, bomo postali priključeni Medžimurci kaj kmalu čistokrvni Prleki, saj bomo imeli tako lepo zvezo z metropolo Prlekije z Ljutomerom. Zdaj je na cesti zaposlenih okrog 70 mož. Zgradili so že 150 km ceste, namreč pripravili so teren za fundiranje cestišča. Na ravnam je cesta široka 5 m, na ovinkih pa 7. Gradnja je precej težavna, ker so tla povsod mehka in ni nikjer trdnega materiala. Nasipni material in kamenje za fundament dobivajo iz bližnje Mure, namreč gramoz. Cesto grade iz sredstev bednostnega fonda, največji del pa prispeva Ljutomerski sreski cestni odbor. Gradnja je proračunana na 1.200.000 Din. Gradbeno vodstvo ima banovina ter bo cesta banovinska II. reda. Delali bodo še prihodnje leto in če pojde vse po sreči, bo cesta dograjena prihodnje leto do zime.

Črešnjevce pri Slov. Bistrici. Žalostno so zapeli dne 7. oktobra zvonovi in nam oznanjali smrt komaj 22letne Marijine družbenice Hajšek Francke. Dolgo se je borila proti neizprosnim jetiki, ko je pa uvidela, da ni več pomoči, se je pa popolnoma udala v voljo božjo. Vsi smo jo poznali kot pridno in pošteno dekle, vestno v izpolnjevanju svojih dolžnosti kakor

Slovenci!

Uradi, občine, šole in posamezniki!

Slovenski umetnik Božidar Jakac je letos poletni na Bledu napravil portret Nj. Vel. kralja Petra II. Ta slika je izredno ugajala tudi pokojnemu vladarju Aleksandru I. V vse urade, občine, šole in naše domove naj pride ta slika, posebno še zaradi tega, ker gre polovica čistega dobička v smislu dogovora z Nj. Vel. kraljico Marijo v umetniški fond za nenačrtovane slovenske upodabljalne umetnike.

Cena slikam je: format razglednice (v originalni barvi) 4 Din, format razglednice v fotobarvi 2 Din; format 29—42 cm lastnoročno signirana 120 Din.

Naročila za slike sprejema:

TISKARNA SV. CIRILA V MARIBORU IN PTUJU.

se spodobi za otroka Marijinega. Od hiše žalosti na pokopališče jo je spremljalo lepo število belo oblečenih deklet, njenih sovrstnic, pa tudi drugih. Ob odprtem grobu se je pa z lepimi besedami od nje poslovil gospod župnik, voditelj Marijine družbe. Draga Francka, tvoje telo zdaj počiva v hladni zemlji, tvoja duša se pa raduje pri nebeški materi Mariji!

Vransko. Prelepa in ganljiva je bila slovesnost, ki smo jo praznovali dne 16. septembra na Vranskem. Več dni so pridno peli židarska kladiva svojo enolično pesem na kraju zunaj trga, kjer puščajo ob priliki pogreb svojih mrtvece čakajoč duhovnika vsi oni, ki žive raztreseni po manjših vaseh pod znano črto. Sredi največjega dela so vztrajno vozili naši dobri kmetje kamenje in opeko na kup, dokler ni končno zrastle na onem mestu krasna kapelica. Ono nedeljo blagoslovil to kapelico s kipom Žalostne Matere božje, ki je delo akad. slikarja Ivana Cesarja iz Mozirja, domači župnik vlč. g. dr. Mörtl ob asistenci čč. gg.: tuk. rojaka spiritala Antona Karo in domčega kaplana Fr. Bohanca. Po vzvišeni pridigi g. spiritala se je razvila dolga procesija na oni kraj, kjer

Lepe tiskovine

za trgovce, obrtnike, urade, kakor tudi večbarvne razglednice, barvotiske in druge v svojo stroko spadajoče tiskavice v latinici in cirilici

izvršuje

hitro, solidno in po najnižjih cenah

Tiskarna sv. Cirila

v Mariboru

Koroška c. 5

Cekov. račun št. 10.602

Telefon interurb. št. 2113

nesreči. Zapovedal je, da se mora radi nje pokoriti Hamlin. Dal mu je na izbiro: Hoče li, da ga namažejo z oljem in sežgejo na grmadi, ali pa mora prevzeti celo družino od zverj povžitega svaka? Anglež se je odločil za prevzem družine.

Fostermann, nemški nabiralec orhidej, je odkril nad 40 vrst. Nekega večera se je nahajal v goščavi v Siamu v Indiji. Pred zatonom solnca je še gledal skozi daljnogled in je izsledil krasno orhidejo visoko na drevesu. Bal se je, da bi ne mogel dognati drugo jutro pravega debela. Razdelil je celo družbo na dva dela. Eden od spremeljevalcev se je podal naprej, da bi poiskal taborišče. Fostermann je ostal pri drevesu. Naenkrat mu je udaril na uho pretresljiv krik. On in njegovi ljudje so brželi na pomoč. Odkrili so sled tigra in ničesar drugega. Tovariš je zginil. Drugo jutro so prodrli globokeje v pragozd. Tamkaj so našli preostanke tovariša, katerega je bil zagrabil tiger, raztrgal ter požrl. Smrtni žrtvi je poskrbel Fostermann za vedni spomin na ta način, da je imenoval nesrečni cvet »tigrovo orhidejo«.

Ni čudno, če so orhideje med tigri in divjimi glavarji v ceni tako visoko. A tudi tedaj, ako je kedo katero odkril in jo spravil srečno do pristanišča, je prepeljava cveta iz pragozda po morju brezplodna. Od 27.000 iz Južne Amerike na

ladje naloženih orhidej sta prestali prevoz v Evropo samo dve. Od pošiljke v Nemčijo, ki je obsegala 1000 redkih vrst s Filipinskega in Bonin otočja so vse ovenele.

Vzemimo slučaj, da prestopi katera prevoz po morju in pride v evropski cvetličnjak, ne cveče pod umetno ustvarjenimi pogoji.

Med takim ter sličnim razlaganjem, pojasnjevanjem in pripovedovanjem smo se porivali že dva dni naprej skozi pragozd ob reki, ne da bi bili srečali kako večjo žival na zemlji, ali odkrili kako sled o človeku. In vendar so nam razlagali domačini v naselbini Café in zadnji iskalci dijamantov ob reki Rio das Garcas, da se nahajajo ne predaleč v tej skrivnostni samotni ljudje. Tretji dan našega pohoda skozi pragozdne tajne se je razlegalo po zraku neko čudno, oddaljeno, svečano in enakomerno votlo pritrkovanje, ki se je večkrat pričelo in zopet poleglo tekom dopoldneva. Jezdili in stopali smo eden za drugim, ko smo šli prvič ta ropot. Naši gonjači so obstali z obrazi, spačenimi od groze, ter jeli nepremično in molče prisluškovati, kot da bi se bili spremenili v bronaste kipe.

»Kaj je to?« sem vprašal.

Dalja.

so slovesno postavili Marijin kip na njen novi oltar. Bil je to dan slovesnosti, ki v vranska fara že dolgo ni doživela. Za ta prelep dan se moramo pač zahvaliti našim kmetom, predvsem pa uglednemu možu g. Lovrencu Zeliču, ki se je s svojo vzpodbudno in vodilno besedo ves posvetil zidavi te lepe kapele.

Dramlje. Po končani, srednje dobri trgatvi, ki nam je letos dala izredno dober pridelek, se veselo pripravljamo na žegnanje pri Sv. Uršuli, katere cerkev smo letos zunaj popolnoma preuredili, tako da se sedaj kar beti raz tega prijaznega hrička, posajenega z zlahitno vinsko trto in se vsa ozaljšana dviga nad vinskih hrami, v čigar kletih kipi rujni vinski sok. Žegnanje se vrši dne 21. oktobra in bo slovesno opravilo zjutraj ob sedmih in drugo ob pol 11. uri. Vsi častilci sv. Uršule kakor tudi tisti, ki si žele lepega razgleda iz par ur poštenega razvedrila, prisrčno vabljeni, ker bo tudi za okrepčilo v polni meri preskrbljeno! — Drameljčan.

Šmarje pri Jelšah. Popravili in pospravili smo kolikor toliko za letošnje jesen. Živeža še bo, vina le malo, jabolčnika pa skoraj nič. Pijači se bomo morali tedaj še bolj odpovedati, kakor v tekočem letu in denarja nam primanjkuje tako, da bomo menda kmalu pozabili, kako je izgledal in kakšno vrednost ima. Saj nimamo skoraj ničesar več prodati in če bi tudi kaj gleštali, bi ne dobili veliko za to. Pametni kmetje so se začeli precej zanašati na sadni izkupiček prihodnjega leta, ker mislijo, da pride vrsta na nje. Zato nekateri že zdaj drevje snažijo, belijo in proti zimskemu pedicu ovijajo. Bog jim blagoslovi prizadevanje! Vse hvalevredno je delovanje tukajšnje sadjarske in vrtnarske podružnice, ki se na vse mogoče načine trudi, da vzbuja zanimanje za umno sadjerejo in po svojih najboljših močeh posestnike toobzirno podpira. Izprosila si je od naše banske uprave tisoč dinarjev, za kar je iskreno hvaležna, od naše okoljske občine pa je dobila 200 Din podpore. Nabavila si je lepljive pasove proti škodljivemu pedicu in ima v zalogi že tudi nekaj arborina. Vsak podružnični član dobi oboje za polovično ceno, ker drugo polovico ona plačuje iz velikodušnih podpor prej omenjenih dobrotnikov. Obrnila se je tudi na Kmetijsko družbo z nujno prošnjo, naj bi ji prepustila vsaj skromno zalogo sadjarskih potrebščin za vzpodbudo našim sadjarjem, ki bi se gotovo radi posluževali pripomočkov za zatiranje sadnih škodljivcev, ko bi bili »pri roki« in bi jim ne bilo treba za vsako malenkost pisariti in dregati ali celo zamudne poti do Celja tvegati. Zadnji čas je že, da se tudi za naše sadonosnike kaj stori, ker nam bodo drugače popolno obnemogli in čisto odpovedali, kakor že nekaj let to žalostno opažujemo na naših češpljah. Naj se vrnejo čast. dr. Josipa Vošnjaka, ko so kmetje tekmovali, kdo bo imel lepše oskrbovano drevje, ko so zasadili sadonosne dreve in gojili lepe drevesnice! Društveniki, podpirajte dobrohotni odbor s svojim zanimanjem in nasveti, udeležujte se pridno zaželenih in obljubljenih predavanj in tečajev, bodite točni s plačevanjem udnine in pridobivajte nam dobrotnikov!

Bobovšek pri Šmarju. Lep razgled imamo po župniji. Najbolj ponosni pa smo, da imamo Sv. Roka vedno pred očmi in slišimo zvonjenje skoraj od vseh strani šesterih cerkev. Nas budijo, k molitvi in na delo vabijo ter k službi božji kličejo, k počitku spremenjajo in nam z veseljem trijančenjem nedelje in praznike oznanjujejo. Premnogokrat pa tudi žalostno zapojejo, našim ljubim rajnim v slovo. Dosedaj so jih tako pospremili v večnost 17 iz-

Pri zaprtosti in hemoroidih, motnjah v žilodcu in črevesu, oteklosti jeter in vranice, bolečinah v hrbtu in križu, je naravna »**Franz Josefova grenčica**, večkrat na dan použita, krasen pripomoček. Zdravniške izkušnje so ugotovile pri trebušnih obolenjih, da deluje »**Franz Josefova voda**« sigurno razkrajajoče in vselej milo odvajajoče. »**Franz Josefova voda**« se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

pod 50 let, 11 med 50 in 70, 16 med 70 in 90 let in eno 90letnico. Veliko žalost nam je povzročila smrt kentrovke mežnarja o vel. maši. Globoko rano pa nam je prizadela 14 dni nato smrt ugledne kmetice, blage žene in mamice na Pristavi, Jožefe Sovinc, roj. Golob, ki je bila posebno čislana in spoštovana zaradi svojega usmiljenega srca. Reveži so bili pri njej kakor pri svoji dobri materi, tako ljubeznivo jih je sprejemala, gostoljubno postregla in velikodušno snažila in oblačila. In zopet 14 dni za njo se je poslovila od naš žena kakor malo takih, Rajmunda Ringerja žena Terzija, roj. Vovk. Prelepo in skrbno je vzgojila svoje hčerke, prikupljivo snažen je bil njen dom na Prelogah, v katerem je bila prava gostoljubnost gospodinja, in globoka pobožnost vodilja in kraljica. Veliki dobrotnici cerkve in zvonov je še posebej lepo slovo zapel srednji zvon Sv. Roka, kateremu je bila s svojim možem za botro. Bila je žena, ki je živela iz vere in zaupala na božje plačilo. Pred tremi leti smo na zadnji poti pospremili še tretjo tako ženo iz našega mirnega kota, Ano Vreže na Durjevem domu na Bobovem. Ko je svoj mični dom lepo uredila in svoje otroke dobro vzgojila in preskrbela, se je podala na večni odpočitek. Ko lepo življenje teh treh žen premišljuje, jaz z našimi mnogoštevilnimi naročniki »Slovenskega gospodarja«, se mi zdi, da so se preselile pred tron božji in da tam molijo za naše gospodinjice, naj hodijo po njihovih potih ljubezni do Boga in do bližnjega. Blagor hišam, v katerih gospodinjijo in vzgajajo take žene in matere!

Pišce. Skoraj same žalostne novice moram danes poročati. Bilo je pred dnevi na Piršenbregu v naši župniji. Zbrali so se fantje in moške na večer ličkat koruzo k Cizel Mihaelu. Razpoloženje je bilo v začetku še dobro med vsemi. Toda ko je gospodar prinesel pijače, je zavrela kri. Baje so se spomnili fantje starih »računov«. Pa kakor je že navadno pri taki stvari, da nedolžni dobi, tako je bilo tukaj. Dobil jih je Cizel Ivan, oče treh nepreskrbljenih otrok, ki je tudi poškodbam podlegel v brežiški bolnici. Nekateri drugi so odnesli le lažje praske, le enemu se gre za oko. Kaj pač dela alkohol?! Ene spravila v grob, druge v zapore, a tretjim prinaša žalost in revščino. Ali se bodo ljudje kdaj spametovali in ga pili po pameti, kakor pravi Slomšek: »Po pameti ga pijmo, da pameti ne zgubimo.« Oh, ko bi že kmalu kupci prišli in tega demona odpeljali iz naše srede! — Preminul pa je pred kratkim Stopar Ivan, sedlar in tapetar. Zastrupil se je z vinskim moštom. — Toda naj-novejše je pri nas pač to: Naš Fricl je ozdravel. In ko so naši bratje in sestre priredili plesno veselico, je že plesal, da se je vse treslo. Pa še vriskal je povrh, da smo se mu vsi čudili, kje jemlje pri svoji telesni slabotnosti tak glas. Vesela je seveda najbolj njegova boljša polovica, da je naš recept, ki smo ji ga na tem mestu dali, tako zalegel. Ali naš Fricl je bral »Slovenskega gospodarja«, sedaj pravi, da bo uvedel tisti znani in samo njemu lastni

»linč justič«. Baje bo s »kicem« delil. Sedaj le ne vemo, komu? Ali tistim, ki berejo »Slovenskega gospodarja« ali »Prelom«, ali kakšne druge časopise? Morda se še nad vas spravi, gospod urednik! Svetujemo vam, da se date za vsak slučaj zavarovati, mi smo se že dali. Sicer pa bomo že poslali po zdravnika v Butale in vse jo dobro! — Dobravec.

Iz zagrebske torbe. »Naša Kri«! Prav zares je to pesem naše zemlje v njeni lepoti in našega naroda v njegovi moči! Kar raste nam je v nedeljo dne 7. oktobra ponos, ko smo gledali to močno našo narodno igro iz Finžgarjevega peresa. Ta naša domača beseda, ti značaji, ta družabnost, lepota veličastnih planin v ozadju pa je bila povdarjena še z bogato lepoto naše narodne noše, tako da kar začutiš, živo in globoko, da te mora biti sram, če tako lepe svoje domovine ne ljubiš, če se svoje besede in svojega naroda sramuješ. O, veliko imamo takih bratov in sester tukaj, katerim bi bila vsa misel in beseda te predstave bradek očitek in trdo izpraševanje vesti, v kolikor so še vredni otroci naših močatih prednikov. Zal se taki radi izognejo takemu računu, ki bi ga morali napraviti sami s seboj... Lepa je bila ta nedeljska predstava. Dobro odigrana in tudi dobro obiskana. Saj sedaj tako drugega niti nimamo ne, kakor take prireditve, dokler Sveti Rok še ni gotov. Pa bo sedaj tudi te pesmi konec. Prihodnjo nedeljo dne 28. oktobra bo pa že zopet redna služba božja. — Zagreb je v črnem. Črni trakovi, črno uokvirjene kraljeve slike, po nekaterih izložbah. V središču zanimanja pa stoji vprašanje, kdo je morilec? Kelemen 20 družin, nič manj tega imena so našli, a o Petru Kelemenu ne govore nobene ne župne in ne policijske bukve. Dobili so pač Pavla Kelemana, pa se je izkazal za neoporečenega trgovca. Našli so tudi Petra Klemena, ki je pa spet pošena slovenska duša, revno studentovsko bitje. — Ko so te dni zvonovi tako na veliko zvonili, so bili ljudje žejni še novih senzacij. Pa so jo hitro napravili. Da je zadela kap nadškofa dr. Bauerja, tako so raztrabili, da je bilo celo mesto in po radiju kar cela dežela polna te novice, ki jo je radio potem zvečer preklcal. — Tako vam je torej v teh jesenskih dneh tu v Zagrebu. Solnce sije, mraz pa kar skozi čevlji in skozi okno tišči kar v živo.

Kako živi najbogatejši mož?

Na tem vsled vseh mogočih kriz obubožanem svetu živi mož, ki je tako neizmerno bogat, da ne more pregledati svojega premoženja. In ta bajno bogati gospod se prav nič ne poslužuje svojega bogastva. Gre namreč za indijskega kneza Nizama iz Hyderabad, katerega premoženje je precenjeno na 5 milijard švicarskih frankov. Pri tej cenitvi so mišljene samo premičnine. Celi hribi zlatih in srebrnih palic so shranjeni pod oboki njegovih palač in nikdo jih še ni pretehtal in natančno precenil. Poleg zlata in srebra so nakopičeni po knežjih zakladnicah kupi dragocenih kamnov in biserov. Eden od teh kamnov, največji safir na celem svetu, je bil pred kratkem ukraden. Knez se niti zmenil ni za tatvino. Eden kamen več ali manj, kaj mu to mar...

In ta indijski bogataš ne živi prav nič drugače, kakor kak štedljiv evropski zasebnik s svojimi skromnimi do-